

стабільності валютного курсу та фондового ринку, своєчасній сплаті основної суми боргу та її обслуговування, цільовому використанню позикових коштів, забезпеченню фінансової рівноваги в країні через оптимальне співвідношення внутрішніх та зовнішніх запозичень, економії бюджетних коштів, інвестиційній активності, економічному зростанню.

Таким чином, ефективна система управління державним боргом має передбачати використання запозичень для цілей розвитку, діагностики структури боргу та орієнтацію на внутрішній ринок. При цьому формування цілісної системи законодавчого забезпечення регулювання витрат з обслуговування та погашення боргу, вдосконалення управління ризиками дозволять державі належно виконувати свої боргові зобов'язання.

Використані джерела

1. Колосова В. Кредити міжнародних фінансових інституцій у системі бюджетного планування. Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. 2014. № 4. С. 106-118.

2. Круп'як І. Факторна оцінка зовнішньоборгових зобов'язань держави в умовах трансформації сучасних економічних процесів. Економіка та суспільство. 2018. Випуск 17. URL: www.economyandsociety.in.ua

3. Підлісна О.А., Кибал Р.В. Державний борг України: причини виникнення, засоби регулювання та шляхи зменшення. Сучасні проблеми економіки і підприємництва. 2015. № 16. С. 59-62. URL: <http://fp.cibs.ck.ua/files/1302/13fivszz.pdf>

Михайлів Микола

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Попович Т.М.)

РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІСЦЕВОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Економічний розвиток громади в значній мірі залежить від сукупності наявних та залучених в процес виробництва інтелектуальних, людських, інституційних, інфраструктурних, енергетичних, фізичних та природних ресурсів місцевості. Особливе місце в забезпеченні такого розвитку займає фінансова та інституційна спроможність органу місцевого самоврядування створювати відповідні умови для розвитку, формувати сприятливе бізнес-середовище, розробляти та впроваджувати розвиткові проекти та інвестиційні пропозиції, ефективно використовувати наявні власні ресурси, (майно, землю, природні та трудові ресурси), розвивати та підтримувати підприємницький потенціал, розвивати та посилювати конкурентні переваги громади. В цьому

контексті важливим елементом в управлінні розвитком стає раціональне використання та

Незважаючи на позитивні децентралізаційні тенденції та передавання більших повноважень в управлінні територіями на місцевий рівень, така система супроводжується певними проблемами, що лежать в площині ефективного використання наявного ресурсного потенціалу території і які проявляються у:

- низькій спроможності місцевих органів фінансувати необхідні розвиткові програми та інфраструктурні проекти місцевого розвитку;
- недосконалості механізму надання державної фінансової підтримки на їх впровадження;
- відсутності дієвої практики планування ресурсного потенціалу території та його ефективного використання;
- слабкості залучення ресурсів у процес територіального розвитку;
- непрозорості механізму надання в оренду землі, комунального майна, його продажу, відсутність відповідних реєстрів такого майна;
- складності доступу до використання місцевих ресурсів підприємницькими структурами, фермерськими господарствами, фізичними особами тощо;
- відсутності або ж необґрунтованості наявних ресурсних паспортів розвитку громади;
- слабкості або ж відсутності системи управління ефективним розвитком трудового потенціалу, збереженням людських ресурсів території, підвищенням професійного рівня та кваліфікації робочої сили.

У контексті ресурсного забезпечення економічного розвитку території місцева влада повинна володіти інформацією щодо усього розмаїття місцевих ресурсів та мати відповідний інструментарій управління їх раціональним використанням, збереженням, розвитком з метою досягнення поставлених цілей та вирішення місцевих проблем.

Одним із таких інструментів є інвентаризація матеріальних ресурсів та формування інформаційної бази про їх наявність, стан та особливості використання, передусім, в контексті ресурсного забезпечення реалізації місцевих інвестиційних програм проектів. Практичними прикладами інформаційних документів щодо ресурсного потенціалу території можуть бути: профілі населеного пункту з представленням детальної інформації про демографічний, економічний, фінансовий стани, фактори, що впливають на якість середовища і життя громадян; паспорти території, в т.ч. з включенням ресурсної складової; карти розміщення продуктивних сил; баланси основних ресурсів території, геоінформаційні системи.

Важливою складовою управління ресурсним потенціалом території є забезпечення оптимального використання наявних ресурсів та їх збалансування. Нераціональне використання призводить до втрат ресурсів, недостатність для реалізації інших місцевих проектів, породжує байдужість до їх збереження.

Основними обмежуючими факторами використання місцевих ресурсів, що можуть залучатися для реалізації програм і проектів, є: географічні (просторове розміщення та місцезнаходження ресурсу, його власник і право на користування); виробничі (обсяги запасів, ресурси-замінники, обсяги споживання, темпи відновлення та вичерпності); логістичні (умови постачання і мобілізації); фінансові (оцінка вартості використання, плата за використання і користування, принципи оподаткування тощо). Саме обмежуючі фактори часто впливають на те, які ресурси будуть залучатися для забезпечення місцевого розвитку, їх достатність форма використання і оплати, підвищення ефективності, джерел залучення із зовнішнього середовища.

Використані джерела

1. Берданова О. Ресурсне забезпечення регіонального та місцевого розвитку. НАДУ. URL: https://regionet.org.ua/files/05.RLD_Resource_Berdanova_Materials_UA.pdf
2. Джерела та механізми фінансування місцевого економічного розвитку. Навчальний посібник. Авт. кол. : В. Мамонова, Н. Балдич, Н. Гринчук, Л. Чорній, К. Рубановський, М. Борода. К. Центр громадської експертизи. Проект «Місцевий економічний розвиток міст України», 2013. 176 с
3. Книга секторальний стратегій. Асоціація міст України. 2017. URL: http://auc.org.ua/sites/default/files/knyga_strategiy_na_sayt.pdf
4. Ресурсне забезпечення об'єднаної територіальної громади та її маркетинг: навч. посіб. Авт.колект. Борщ Г. А., Вакуленко В. М., Гринчук Н. М., Дехтяренко Ю.Ф., Ігнатенко О. С., Куйбіда В. С., Ткачук А. Ф., Юзефович В. В. К. 2017. 107 с.

Михайлова Наталія

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Монастирський Г.Л.)

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ КАДРОВИМИ ПРОЦЕСАМИ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Сутністю управління кадровими процесами у сфері служби в органах місцевого самоврядування є управління умовами їх плину, тобто забезпечення трьох взаємопов'язаних процесів: формування якісного кадрового складу органу місцевого самоврядування, використання професійного потенціалу посадовців та їх розвиток. Управління кадровими процесами передбачає конкретизацію кадрових проблем органу влади та розроблення заходів щодо їх вирішення,